

Азия (Турция)“. Така тази област играе ролята на втора прародина на днешните роми и същевременно на разпределителен пункт при по-нататъшните им преселения към Европа или северноафриканското крайбрежие.

Съществуват и други названия, с които наменават ромите в Европа, но те не получават чак такава популярност като изброените. Независимо от всичко това обаче и у нас, и по света ромите с ромско етническо самосъзнание наричат себе си рома (ром – ед.ч.).

Аз приемам за валидна лансираната от някои учени теза, че названието „ром“ се свързва с принадлежност към култа на бог Рам. „Впоследствие Рам е преминало в ром и днес те наричат себе си Ром, Рома“ (4, стр.4).

Накрая заслужава все пак да се отбележи, че би било много по-етично от страна на другите, ако ни наричат така, както самите ние наричаме себе си, т.е. „рома“ или с българското окончание за множествено число „и“, т.е. „роми“. Едва ли на етническия българин би му било много приятно, ако ние се обръщаме към него с ромското название за българин „дас“, което има значението на „роб, слуга“. Никак не е приятно и пренебрежителното „гаджо“ или още повече използваното от някои туркоезични ромски общности „гяур“. Толерантността изисква толерантност и ние трябва да се научим заедно на това. Тази вероятно е била и основната причина на Първия световен ромски конгрес, проведен в Женева през 1971г., да се отхвърлят всички употребявани от другите наименования и да се утвърди ромското самоназвание „роми“.